

Homilia de Mons. **Sebastià Taltavull Anglada**,
Bisbe de Mallorca
en la celebració de l'Eucaristia
del **Diumenge de Rams en la Passió del Senyor**
Catedral de Mallorca, 13 d'abril de 2025

Commemoració de l'Entrada del Senyor a Jerusalem: Evangelí segons sant Lluc 19,28-40
Missa de la Passió: Isaïes 50,4-7. Carta als Filipencs 2,6-11. Passió segons sant Lluc 22,14-23,56

El que feim aquest matí són passos reals de la vida d'un creient i d'altres persones que s'adhereixen al seguiment de Jesús, especialment en aquesta darrera setmana de la seva Passió: moments triomfals de reconeixement i aclamació; moments de desconcert davant la decisió de Jesús d'arribar fins el final de la missió que té encomanada; 1) moment de pregària angoixosa i confiada alhora del qui està clavat a la creu al seu costat; 2) moments inscriptibles per la seva força redemptora en els quals Jesús perdona els qui l'estant matant i el moment en el qual promet al delinqüent clavat també a la creu estar amb ell avui mateix en el Regne.

Previ a tot això, també real en la nostra vida, en moments molt febles en el seguiment de Jesús: 1) els crits desafortats de la multitud demanant la pena de mort per Jesús amb els crits de «**crucificau-lo, crucificau-lo**». «**S'imposaven, diu l'Evangelí, a força de cridar i insistien que el crucifiquessin**». 2) abans, Jesús ha sofert l'abandó dels seus amics, els **deixebles**, i fins i tot com **Pere**, que ha dit que ni el coneixia, i encara abans, quan havia dit a Jesús que estava disposat a anar amb ell a la presó i a la mort. 3) hi hem d'afegir, encara, la besada de **Judes** quan entrega Jesús perquè el detinguin. 4) Les tortures, escarnis i burles de les **autoritats religioses i polítiques** que demanen a Jesús que se salvi a ell mateix i a ells, ja que n'ha salvat a tants... Sobretot, però, negacions i traïció per part dels seus. Lo dels altres serà una conseqüència.

Fixem-nos, però, en la **reacció de Jesús** i com respon. Sense que li demanin, ell «**PERDONA**», i no sols això, és capaç de justificar-los dient «**NO SABEN EL QUE FAN**». Això és cristianisme pur, autèntic, el que fa possible un canvi radical en el cor de cadascú quan ens arriba el perdó sense límit, perquè és la màxima expressió de l'amor. Perdona, fins i tot als qui no volen ni demanen el perdó. Aquesta és la lliçó que avui, una vegada més, hem d'aprendre de Jesús. Només la reacció creient d'aquell centurió quan contempla l'espectacle: «**És veritat, aquest home era innocent**».

Més encara, vull que avui ens fixem especialment en la **pregària** del qui està també clavat a la creu al costat de Jesús: «**Jesús, recordau-vos de mi quan arribeu al vostre Regne**». És l'exemple de **pregària sincera, confiada i humil**, a la que Jesús respon immediatament: «**T'ho dic amb tota veritat: avui mateix seràs amb mi al paradís**». Pregària que s'uneix a la de Jesús en el moment abans de morir quan es dirigeix a Déu, el seu Pare i li diu: «**Pare, confii el meu alè a les vostres mans**».

Davant les negacions, les burles, les tortures, el despullament dels vestits, la crucifixió, quan sent que els claus perforem les seves mans i els seus peus. Intentem imaginar el dolor que això provoca, també davant la dolorosa mirada de la seva mare. En aquest moment del dolor físic més agut de la passió, **JESÚS DEMANA PERDÓ PELS QUI L'ESTAN MATANT**. Jesús ni castiga ni amenaça amb càstigs en nom de Déu, a diferència de nosaltres quan mantenim rancors perennes, males cares, odis, retrets... En

canvi ell perdona sense límit i prega pels qui l'ataquen. **Clavat en el patíbul de la humiliació, augmenta la intensitat de l'amor, que es converteix en perdó.** Per això, hem de pensar que Déu en Jesús fa el mateix amb nosaltres, sofreix, però té un sol desig: **perdonar-nos i que nosaltres fem el mateix**, que ens perdonem els uns als altres.

Enguany, que celebrem el **Jubileu de l'Esperança**, amb el desig de ser *pelegrins i portadors d'esperança*, fem que aquesta arribi amb l'expansió que donam al nostre perdó. Si el rebem gratuïtament, donem-lo també gratuïtament, sense condicions, com ho fa Jesús. Direu, costa molt, certament, però en l'intent i la voluntat de fer-ho, ja donam una passa important i les relacions d'hostilitat, de menyspreu, d'odi i d'indiferència van desapareixent. Avui, davant Jesús clavat a la creu, **hem de verificar si els seguim a Ell o seguim el nostre instint rancorós, si ens comportam com Ell o com els qui ens han ferit.** L'amor de Jesús és per a tots i en això no hi ha privilegis ni diferències, com tampoc no hi han de ser entre nosaltres. Germanes i germans, no ens cansem de comunicar el perdó de Déu, ni nosaltres els capellans d'administrar-lo, ni cada cristià en rebre'l i testimoniar-lo.

I, per acabar, un detall més sobre el perdó que està en el cor de l'Evangeli de la Passió segons sant Lluc que avui s'ha proclamat. És quan diu: **«Pare, perdonau-los, perquè no saben el que fan».** Molts escolten aquesta frase inaudita, però només un l'escolta amb el cor i l'acull. És un delinqüent, crucificat al costat de Jesús. Hem de pensar que **la misericòrdia de Jesús ha suscitat en ell la darrera esperança que li quedava** i que el va dur a dir-li a Jesús **«que es recordi d'ell quan arribi al seu Regne».** És el prodigi del perdó de Déu que transforma la darrera petició d'un condemnat a mort en la primera canonització de la història.

Que neixi del nostre cor també aquesta pregària que demana a Jesús que **«ens tengui present, que es recordi de cadascú de nosaltres...».** i no només de nosaltres, sinó que intercedeix davant del Pare per tota la humanitat i, mirant el nostre món violent, el nostre món ferit, no es cansa mai de repetir allò que hem escoltat i deim en silenci: **«Pare, perdonau-los, perquè no saben el que fan»** Hem de tenir clar que Ell no tas sols ens **recorda** i ens **perdona**, sinó que *ara una vegada més es farà present en l'Eucaristia i el podrem acollir* i rebre mitjançant la comunió de la seva persona, del seu mateix cos, de la seva mateixa vida, que es farà vida en nosaltres, el **perdó** que necessitam, si realment estam disposats a rebre'l i a donar-lo. Que així sia!